

متن پرسش

سلام . راجب اهداء عضو فرموده بودید احتمالا نفس آزار میبینه . اول اینکه در مورد زندگی نباتی و تفاوتش با مرگ مغزی ببینید سایت اهدا عضو چه جوابی داده اند: زندگی نباتی چیست و چه فرقی با مرگ مغزی دارد؟ زندگی نباتی، با مرگ مغزی کاملا متفاوت است. این وضعیت تقریبا همیشه در پی کما رخ می دهد. با اینکه شخص بیدار بنظر می رسد (چشمانش باز است) و دارای یک سری حرکات غیر ارادی اعضای خویش است، هیچ عملکرد ذهنی و شناختی ندارد. این ها در واقع بیمارانی هستند که بدنال آسیب شدید مغزی، برای سالهای متمادی زنده می مانند و به نظر هوشیارند، بدون اینکه بتوانند با محیط اطراف خود ارتباطی برقرار کنند. اما راجب مرگ مغزی این جواب را داده اند: مرگ مغزی چگونه رخ میدهد؟ هر گونه آسیب شدید به مغز می تواند منجر به تورم بافتی شود. از آنجاییکه مغز در یک فضای بسته (استخوان جمجمه) قرار دارد و جایی برای این افزایش حجم وجود ندارد، بر بخش های پایین تر مغز (ساقه مغز) فشار آورده، مانع جریان گردش خون به قسمت های بالای می گردد و بیش از پیش مانع اکسیژن رسانی میشود. این فرایند ممکن است چند دقیقه یا چند روز بدرازا بکشد. قلب به کمک دستگاه تنفس مصنوعی به فعالیت ادامه داده، به اعضای دیگر اکسیژن می رساند، در حالیکه بافت مغز و ساقه مغز که وظیفه کنترل تنفس و ضربان قلب را بر عهده دارند از این ماده حیاتی(اکسیژن) محروم مانده، دچار مرگ می شوند. چرا در مرگ مغزی، بیمار تا مدتی دارای ضربان قلب و تنفس می باشد؟ قلب تا زمانی که دارای اکسیژن رسانی باشد، به ضربان خود ادامه میدهد. در بیمار مرگ مغزی، دستگاه تنفس مصنوعی (ونتیلاتور) اکسیژن لازم را برای ضربان قلب فراهم خواهد کرد و به محض جدا کردن دستگاه از بیمار قلب هم از کار خواهد افتاد. خب، بنابراین مرگ مغزی با حیات نباتی فرق دارد و در مرگ مغزی تنها دستگاه تنفس هست که با خالی و پر کردن شش ها باعث باقی ماندن حرکت قلب میشه در حالیکه بافت های مغز به مرگ دچار شده اند . آیا ۱: با این تفاسیر باز هم نظر شما این هست که در مرگ مغزی احتمالا روح برای اهدا عضو خیلی اذیت میشود؟ ۲: بعضی عضو ها بعد از مرگ هم قابلیت اهدا را دارند . در این موارد چطور؟ یعنی فرد کاملا مرده است و ظرف یکی دو روز اول از جسد وی اندام هایی برداشته شود... تشکر

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ابتدا عنایت داشته باشید که وقتی فقهای گرامی اهداء عضو را در شرایط مرگ مغزی جایز می دانند به آن معنا است که آن شخص گرفتار عقوبتی در برزخ و قیامت نیست ولی

از نظر معرفت نفس بحث آن است که تا زمانی که نفس، بدن را رها نکرده و به نحوی بدن‌اش را تدبیر می‌کند به آن بدن تعلق دارد و اگر در آن شرایط عضوی از بدن او را جدا کنیم نفس اذیت می‌شود و این تنها در شرایطی است که نفس هنوز بدن را رها نکرده ولی با انصراف از بدن، دیگر تعلق او تعلق روحی و عاطفی است و نه تعلق تکوینی و به جهت رعایت تعلق روحی و عاطفی که نفس نسبت به بدن خود دارد گفته شده آن را در قبر قرار دهید و مستقیماً بر روی بدن او خاک نریزید چون فشارهایی که بر بدن او وارد می‌شود را در خود احساس می‌کند ولی نه به آن صورت که در حالت تعلق تکوینی احساس می‌نماید. موفق باشید